

[Nielsen Mann.]

mindre findelt eller af en Tørhed paa 5 pCt. eller der i Nærheden, er af underordnet Betydning. Disse Smaa-virksomheder brænder Raakalk i saakaldte Mileovne og har ikke saa store kostbare Maskiner som de meget store, og de kan ikke, uden at det bliver meget dyrt, findele Kalken saa stærkt. Jeg mener imidlertid, at Kalken har samme Virkning som Grundforbedringsmiddel, selv om den ikke opfylder Bekendtgørelsens Forskrifter. Jeg vil oven i Købet tro, at den bløde Kalk kan absorberes bedre af Planterne end den mere haarde Kalk. Dansk Gødningskompagni har gennem mange Aar aftaget disse Varer, som oprindeligt kaldtes pulveriseret Gødningskalk, men som efter Bekendtgørelsen skal kaldes Jordbrugskalk og ikke maa betegnes som tør, hvis den har over 5 pCt. Vandindhold, eller som pulveriseret, hvis de 98 pCt. af den ikke kan passere en 1 mm Sigte. Saadanne Smaa-virksomheder er meget daarligt stillede i Praksis, de kan ikke sælge deres Vare, fordi den hverken kan betegnes som tørret eller som findelt, og saa vil Kunderne faa den Opfattelse, at det er Raakalk, det drejer sig om. Raakalk sælges meget billigere. Disse Virksomheder burde have Lov til paa en eller anden Maade at betegne deres Varer saaledes, at Folk forstaar, hvad det drejer sig om.

Jeg er bange for, at Storindustrien eller den Del deraf, som hedder Fakse Kalkbrud, direkte eller indirekte har udformet disse Regler. Jeg har hørt det Forlydende, at den eneste Virksomhed, som er i Stand til at holde sig Bekendtgørelsens Regler efterrettelig, er Fakse Kalkbrud. Det skyldes ikke alene, at Kalken ved Fakse er af stor Haardhed og derfor bedre kan findeles, men ogsaa, at den store Virksomhed har kostbare Maskiner, som de smaa ikke har og ikke kan have efter deres Omsætnings Størrelse. Men det kan dog ikke være Meningen med Loven, at disse Smaa-virksomheder skal slaas ud. De har virket gennem en Aarrække og dels forsynet Kunderne med Varer, som de vilde købe, dels skaffet Indkomst til sig selv og en lille Arbejdstab. Jeg beder Ministeren tage dette Forhold i Betragtning, eventuelt naar disse Regler kommer til en fornyet Overvejelse — og det kommer de formentlig hvert Aar; det *kan* de i hvert Fald komme —, og overveje, om der ikke kan ske en Forandring i disse Regler, eller man i hvert Fald kan give Dispensation for de smaa Firmaer.

Jeg gentager i øvrigt min Opfordring til Ministeren om at bekræfte, at det, der tales om i § 4, kun er det Tilsyn, der er nævnt i

§ 17, og ikke Statens Foderstofkontrol. Hvis Ministeren vil sige det kort og klart, vil det være beroligende for dem, der er ængstelige i saa Henseende.

Lange: Det er en mærkelig Skæbne, det Lovforslag har faaet, som den højtærede Landbrugsminister fremsatte i Folketinget om denne Sag, idet Hovedbestemmelsen i det oprindelige Lovforslag, nemlig en Tilladelse til inden for en vis Tid igen at bruge Kløveravner, Kløverbølge i Foderstofblandinger, helt er gaaet ud. Det var den Bestemmelse, som næsten hele Forhandlingen i Folketinget ved første Behandling drejede sig om. Efter Behandlingen i Folketinget har Lovforslaget faaet en helt ny Affattelse, idet der er kommet andre Bestemmelser ind, bl. a. Bestemmelsen i § 2, som det ærede Medlem Hr. Nielsen Mann lige omtalte, om at der skal føres en særlig Kontrol med Affaldsprodukter af Havre eller Byg ved Hjælp af en autoriseret Bog over Afsætningen af disse Produkter.

Jeg ser paa dette ligesom det ærede Medlem og kan egentlig ikke rigtig se Nyttens af denne Bestemmelse. Jeg mener nemlig, at saaledes som Loven er affattet, har man i Forvejen en Kontrol med disse Varer. Hvis det har vist sig, at enkelte ikke har rettet sig efter Loven, ja, saa ser jeg egentlig ikke, at det hjælper noget at bestemme, at disse Folk, som har overtraadt Loven, skal føre en autoriseret Bog, for saa kan de jo undlade at føre denne autoriserede Bog. Der er efter min Mening en Mangel ved en Bestemmelse af denne Art, og jeg ved ikke, hvorledes den højtærede Landbrugsminister vil bringe til de paagældendes Kundskab, at de skal føre en saadan autoriseret Bog. Det er jo ikke store Kvantiteter, der sælges af disse Produkter, og sikkert en overvejende Del af Landets Korn- og Foderstofhandeler fører slet ikke disse Varer. Det er maaske i mange Tilfælde ganske smaa Forretninger, der handler med disse Varer, og jeg ved ikke, hvorledes man vil bringe Bestemmelsen til deres Kundskab. Men for øvrigt har jeg ikke noget imod Bestemmelsen, tværtimod, hvis den kan føre til, at der foregaar færre Misbrug, om der i det hele taget er foregaaet Misbrug.

Bestemmelsen i § 3 gaar jo ud paa, at det ikke skal være tilladt paa Regninger, Slutsedler, Prislister og forskellige andre Tryksager at nævne noget om det Tilsyn, som den gældende Lovs § 17 har oprettet. Den højtærede Landbrugsminister brugte Udtrykket „Misbrug“ i Forbindelse med det, der her har fundet Sted, og som man nu vil